

Spørgsmaals Løsning. Det er muligt, at der en kort Tid, den Gang Folkeforsikringstanken var under Debat, i Begyndelsen, før man havde Lejlighed til at se, hvorledes den udformede sig, ogsaa har været radikale Venstremænd, som har givet Tilslutning til Folkeforsikringstanken; men jeg føler mig ganske overbevist om, at alle i det radikale Parti nu er ganske enige om, at det er den vederlagsfrie Understøttelse, baade som Invaliditets- og Alderdomsforsørgelse, som Partiet vil søge gennemført. Det ærede Medlem henviste til den Udtalelse i 1905, hvor der er brugt Vendingen om Forsikring mod Invaliditet, men jeg har jo gjort det ærede Medlem opmærksom paa i disse Taler, at man kan føje Spørgsmaalet om Invaliditeten til en eller anden af vore allerede bestaaende Love, og jeg har sagt, at der er intet som helst til Hinder for at føje det som et Led til Ulykkesforsikringsloven. Saa vil denne Lov blive gennemført som en Forsikring mod Invaliditet. Det afgørende for mig er ikke, om det bliver en Forsikring eller ikke. Det, som for mig er Spørgsmaalet, er, at Forholdet bliver saaledes, at der ikke herigennem lægges en Byrde paa Arbejderklassen, med andre Ord, at det, Arbejderne skal oppebære her, bliver vederlagsfrit for dem. Jeg kan altsaa meget vel tænke mig at gaa Forsikringsvejen, og der er derfor ikke den fjerneste Uoverensstemmelse paa dette Punkt mellem de to Udtalelser. Derimod er der i Venstres Stilling en Usikkerhed, som fremkommer derved, at en Del af Partiet — det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) sidder lige foran mig — holder meget bestemt paa Bevarelsen af det vederlagsfrie Understøttelsesprincip, som i Halvfemserne blev nedlagt af ham og hans nærmeste Partifæller i Alderdomsunderstøttelsesloven, medens en anden Del af Partiet, det ærede Medlem fra Vemmingdal (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), paavirket dels af Studiet af tysk Sociallovgivning, dels af en økonomisk Bevægelse her i Landet, som begyndte at sige, at vi var for humane, at vi brugte for mange Penge til Understøttelser, er kommet ind paa den Tanke, at den vederlagsfrie Understøttelse skal helt eller delvis afløses af en ved en Kopskat sikret Tvangsforsikring. Der er i Venstre denne Uklarhed, og da nu det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) er traadt frem og har fremsat sin Mening

om en Enkelthed i dette Spørgsmaal, vil han ikke tage mig det ilde op, at jeg efter at have givet ham klart Svar paa hans Spørgsmaal spørger ham, hvor han principielt staar i denne Sag.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Jeg fik ikke klart Svar fra den højtærede Indenrigsminister paa mit Spørgsmaal, om jeg skal betragte det omtalte Programpunkt i Odense-Programmet som ophævet. Naar man stiller Spørgsmaal til andre, forekommer det mig, man har den Pligt først at besvare de Spørgsmaal, der er stillede til en selv. Jeg spurgte rent og klart den højtærede Indenrigsminister: Betyder denne Udtalelse i Arbejdsprogrammet, som ikke er ganske klar: „Personer, der paa Grund af medfødt eller erhvervet Svaghed i en yngre Alder er blevet Arbejdsinvalid, faar en aarlig Understøttelse, der retter sig efter Invaliditetsgraden“, betyder den en fuldt ud officiel og aabenlys Ophævelse af det Punkt i Odense-Programmet, der kræver Forsikring? Det Spørgsmaal vil jeg altsaa gentage, og saa vil jeg til den højtærede Indenrigsminister sige, hvad jeg haaber vil glæde ham, at hvad mit personlige Standpunkt angaar, er jeg blandt dem, der ikke tror paa, at vi med Hensyn til Alderdomsforsørgelsen kommer bort fra det direkte Understøttelsesprincip, som nu har bestaaet i en saa lang Aarrække, men jeg hører til dem, der tænker mig Muligheden af, at dette kan kombineres med en Forsikring mod Invaliditet, og i saa Henseende kan jeg meget vel tiltræde den Mulighed, den højtærede Indenrigsminister udtalte, at dette kunde ske i Tilslutning til andre Forsikringsinstitutioner, Ulykkesforsikring, Sygeforsikring og deslige. Det er min Overbevisning, at man meget vanskeligt vil faa Befolkningens store Flertal til at opgive den stærke Sympati, som i Øjeblikket utvivlsomt bestaar, for at yderligere Fremskridt paa disse Veje skal knyttes til Forsikring, men samtidig tror jeg ikke, det vil blive vanskeligt at overbevise Befolkningen, selv den forsikringsvenlige Del af Befolkningen, om, at det Princip, vi nu en Gang gennem saa mange Aar har knæsat med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsen, vil det være vanskeligt, efter min Mening umuligt, at komme bort fra. Nu har jeg svaret klart og tydeligt paa